

Scénář k rozhlasové reportáži

Ivan Chvatík, uznávaný český filosof, vydavatel, překladatel a fyzik. Začátkem roku 1947, když mu bylo šest let, ho potkala tragédie, která ho poznamenala už na celý život. Musel se se svým osudem poprat a postavit se mu čelem.

Můj tatínek byl mladým, nadějným bankovním úředníkem v Olomouci v Agrární bance. To samozřejmě nebyla na komunistický straně ta agrární banka. No a po válce dostal za úkol vybudovat novou pobočku Agrární banky v Žatci. Byl nalezen zastřelen na záchodě na tom úřadě.

Po svém těžkém dětství, po studiu základní školy a akademického gymnázia, o studiu na vysoké škole uvažoval logicky a tak, aby se uživil. Celý ten čas ho to táhlo i k jiné profesi. Nakonec ale v roce 1958 absolvoval Fakultu jaderné a technické fyziky v Praze, kde jeho celý profesní život začal.

Už jako vlastně na začátku, nebo ještě v nějaké té desáté nebo jedenácté třídě jsem měl sklony nejenom k matematice a fyzice, ale i tak jako počátečně k nějaké filozofii. Nemá cenu a smysl přestupovat na filozofickou fakultu, v té ideologické nesmyslné době. Tak jsem pochopil, že je potřeba absolvovat tu jadernou fyziku, aby se člověk mohl nějak žít.

K filozofii se ale nakonec dostal a seznámil se s profesorem Janem Patočkou, předním českým filosofem. V době normalizace musel Patočka odejít z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. V roce 1972 tak pan Chvatík začal organizovat Patočkovy domácí přednášky a semináře.

No a protože jsem k němu chodil sám napřed na ty konzultace, tak když ho takhle vyhodili tak mně to začalo být líto a domluvil jsem s ním, že teda bych přivedl s sebou ty kamarády, co jsme to zapisoval, i a pár blízkých přátel. Což se realizovalo”

Když jsme se poprvé pořádně sešli, tak říkal, tak co budeme dělat, měli bychom dělat něco systematického, no a vybral to Heideggerovo Bytí a čas. No a když pak umřel, tak já jsem chtěl pokračovat dál v tom studování Heideggerových spisů, protože tohle je vlastně jeho taková první velká kniha.

Po Patočkově smrti pan Chvatík s přáteli zachránili z filozofova bytu jeho spisy a začali je tajně vydávat. Pokračovali v tom až do Sametové revoluce. A dál se i potkávali na seminářích nad filozofickými díly.

Pan Chvatík během svého života čelil mnoha překážkám, které ho formovaly nejen jako člověka, ale i jako myslitele a překladatele. Jeho příběh je důkazem nezdolnosti, hledání smyslu v těžkých chvílích a snahy o pochopení hlubokých filozofických otázek.